

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

Ա.Հ.Ա.Ի.Ա.Ս.Ի.Կ

Անաւասիկ կեանիս առունը արդէն
Եւ կը կարծեմ թէ ամառ է տակաւին.
Մերք կ'ունենամ պատրանին անգամ զարունին՝
Գէմը ծաղկող ուրիշներու զարունէն...

Որչափ, ո՛վ Տէր, ծառի փափուկ ծաղիկներ
Ինկան առտէս խորշականար, ցրտահար.
Որչափ պըտուղ ալ երեք չեն հասուննար՝
Զի որդ մը միշտ զանոնի ներսէն է կերեր...

Բայց զարունէն եւ ամառէն իմ կեանին
Ես կը պահեմ յուը կապոյս ծովերու
Եւ նաւերու՝ զացած աշխարհ մը նեռու...

Նոր յոյսերով երեմըն դեռ կ'օրրեմ զիս,
Սակայն վրաս, ինչպէս թեւ մը խաւարի,
Կ'իյնայ ներկան եւ ամէն լոյս կը մարի...

Վ.Ա.Հ.Ա.Ն Թ.Է.Ք.Է.Ա.Ն

